

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠТИTU

KLASA 12 (5)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

IZDAN 1. DECEMBRA 1925.

PATENTNI SPIS BROJ 3314.

William Tod Junior and Company Limited, Springfield Paper Mills, Polton,
Midlothian, Skotska

Poboljšanja pri postupku za izradu artikala od kondenzacionog proizvoda fenola
— formaldehida.

Prijava od 14. maja 1924.

Važi od 1. januara 1925.

Traženo pravo prvenstva od 15. maja 1923. (Engleska.)

Ovaj se pronalazak odnosi na poboljšani postupak za izradu artikala od kondenzacionog proizvoda fenola-formaldehida.

Poznato je da fenol i formaldehid obrazuju kondenzacione proizvode, i da se kondenzacija vrši u trima fazama. U prvoj fazi fenol i formaldehid zajedno se zagrevaju do temperature između 50 i 60°C, i proizvod obrazuje u opšte sirupnu masu. Pri produženom zagrevanju odprilike do 100°C, proizvodi se srednji proizvod druge faze, koji je na hladnoći čvrst a plastičan u topotu. Pri svem tom proizvodi obrazovani u prvim dvema fazama rastvorljivi su u izvesnim rastvorima; proizvod se ne topi i ne rastvara u običnim rastvorima, a kiseline i baze ne nagrizaju ga u trećoj fazi, koja se izvodi na temperaturi od prilike na 160°C pod pritiskom.

Da bi se kondenzacija ubrzala između fenola i formaldehida, kao što je poznato, upotrebljavaju se organske ili neorganske baze. Na taj način predlagano je da se upotrebni amonijak, ammonium karbonat, kaustične alkalijske ili karbonati, bariumovi hidrati, stroncijum ili kalcijum i tome slično.

Kad se izrađuju predmeti za običnu upotrebu od kondenzacionih proizvoda fenola i formaldehida, obično se upotrebljuju vlaknasti ili celularni organski ili neorganski materijali kao materijali ispune. Ili se materijal ispune impregira sa proizvodom u obliku laka a koji je proizvod dobijen u prvoj ili drugoj

kondenzacionoj fazi fenola i formaldehida, pa se potom tako impregnirani materijal izlaže topotu i pritisku u kalupima, da bi se dobio krajnji predmet, ili se kondenzacija fenola i formaldehida vrše u ili oko vlakna ili celija vlaknastog materijala, time, što se vlaknasti materijal impregnira sa fenolom ili formaldehidom i potom izlaže ova smeša kondenzaciji.

Utvrđeno je da se izvesni materijali ispune vrlo teško mešaju sa fenolom i formaldehidom i ne dopuštaju brzo i tačno kalupljenje i onda ako se upotrebljuju materije za ubrzavanje kondenzacije, osećaju se velike teškoće pri jednostavnoj raspodeli istih kroz materijal ispune. Prema tome, kondenzacija neće biti jednostavna i gotov će se proizvod sastojati iz delova, u kojima nije bila kondenzacija, ili gde je ista vršena ali manje nego u drugim delovima. I ako se ovo ne opaža iz spoljnog izgleda gotovog predmeta, nadjeno je, da se neki delovi materijala mogu različito ponašati, s obzirom na njihove fizičke osobine, prema drugim delovima, te se otuda javljaju nepravilnosti u kompoziciji proizvoda.

Mi smo našli da se mogu dobiti potpuno jednostavni i izvanredni kondenzacioni proizvodi iz fenola i formaldehida time, što se kondenzacija između fenola i formaldehida vrše u prisustvu celuloznog materijala, koji ima bitnu sadržinu oksi-celuloze i koji sadrži male količine kreča i hlorita u obliku hipohlorita.

Na primer, ako se drveni i smolasti sastojci kao lignit, smole, tanin, pektin ili tome slično, uklone iz neke trave li tome slično kuhanjem u kaustičnoj sodi, i ako se kuvani materijal potpuno natopi kuhanjem, krećom i hloritom u obliku hipohlorita, i iz toga dobivena masa počvrgne procesu filtriranja, videće se, da najsitniji delići koji prolaze kroz filter, sadrže prilične količine oksiceluloze, pri čem su najsitniji deli i iste otvoreni i potpuno napijeni krećom i hloritom u obliku hipohlorita. Ako ovaj materijal sadrži izvesnu srazmeru gore-pomenutih hemikalija, pri sušenju i sitnjenu i metanju sa fenolom i formaldehidom i grijanjem do željene temperature, izvršiće se vrlo ravnomerna kondenzacija oko i, u najsitnijim delićima pomenutog materijala.

Na taj način videće se, ako se dobivena masa samelje i sabije u kalupe i zagreje, pri ispitivanju, da se može dobiti odličan gotov predmet, čiji svi delovi imaju iste fizičke osobine, na primer, u odnosu na jačinu i dielektričke kakvoće.

Najbolji rezultati dobijaju se ako procenat kalcijum oksida (CaO) leži u granicama oko 4 od sto do 8 od sto a najbolje je 7 od sto, i ako procenat hipohlorita leži u granicama između 0.5 do 7 od sto. Ovi procenti, korisno je, tako se udešavaju, da celokupni procenat hipohlorita i kreča ne sme preći iznad 8 od sto.

Ako se utvrdi da najsitniji delići, koji prolaze kroz filter ne sadrže traženu količinu hemikalija, onda se oni mogu izmešati, pre sušenja, sa kašom krečnog hlorida.

Ako se takav materijal ispuni može spravljati temeljnim i produženim zagrevanjem materijala u obliku kaše, kojoj su pridodate hemikalije, ovaj se materijal može naći skoro gotov u velikim količinama kao neupotrebljiv materijal u izvesnim fabrikama hartije.

Na primer, pri izradi estarta hartije — (od neke vrste španske trave) — ova se trava pretresena i sortirana kuva nekoliko sati u autoklavu sa parom i rastvorom kaustične sode. Ova se kaša otače i sad potpuno nežni i vlaknasti materijal izvlači i prenosi u tako zvane holendere za beljenje. Ovde se pomenuta trava seka vrlo sitno. Posle nekoliko časova dodaje se rastvor krečnog hipoklorita, dobijenog ljuženjem krečnog hlorida sa vodom. Po tretriju, beleći agens opere se vodom i materijal se prevodi u pokretane rezervoare i najzad se lupa u mašinama za vreme od 8—10 časova, i odatle posle prolaza kros uzburkani rezervoar, kaša od esparto trave vodi se u mašinu za pravljenje hartije pomoću pantljiča od žičane gaze. Voda, koja se cedi kroz žicu, sadrži znatnu količinu najsitnjeg delića od gore pomenute trave, i ova kaša od te trave

prolazeći kroz filter, zadržava veći deo oksi celuloze, u koju se preobratila esparto trava za vreme ranije obrade zajedno sa belećim agensom koji je upiven od vlakna. U fabrikama hartije, voda, koja sadrži ostatke trave u suspensiji, gubi se, ali mi smo našli, da materijal u suspensiji, u ovom otpatku, ima baš željene osobine za našu svrhu. Ako ona ne sadrži količinu slobodnog kreča i hipohlorita potrebnog, mi je onda otočimo u sud, u kome je otočena krečna kaša iz lužnog rezervoara i ona će onda primiti dovoljno kreča i hipohlorita, da bi ista bila podesna za naše ciljeve.

Predmet je ovom pronalasku postupak za izradu predmeta za upotrebu, budući da se ovaj postupak sastoji u kondenzaciji materijala fenolnog i formaldehidnog karaktera u prisustvu celuloznog materijala, koji sadrži prilične količine oksi celuloze i kreča i hlorita u obliku hipohlorita.

Cilj je ovom pronalasku ne samo postupak za izradu predmeta potpuno jednostavnih, već i postupak za iskorишćavanje ogromnih količina neupotrebljenog materijala, koje se sad ne upotrebljavaju.

Količine oksi-celuloznog materijala, koje se mogu upotrebiti u odnosu na upotrebljenu srazmernu količinu fenol-formaldehida, zavise od načina mešanja, kao i od vrste i kakvoće upotrebljenog celuloznog materijala.

Srazmera može varirati u velikim granicama, počev od 35 od sto pa do 65 od sto i više od celuloznog materijala.

U slučaju otpadka od oksi celuloznog materijala dobivenog od esparto trave, naročito ako se upotrebljava mehanička mešalica, onda su najbolje srazmere oko 60—65 od sto od celuloznog materijala i do 35—40 od sto od fenol formaldehida. Ako se upotrebljuje ostatak od drvene kaše, onda su srazmere celuloznog materijale 32—40 od sto prema 60—65 od sto fenol-formaldehida.

Pri izvodjenju pronalaska, na primer sa esparto otpatcima, valkanasta celuloza, koja se nalazi u suspensiji, i koja se sadrži u ocednoj vodi u fabrikama hartije, naročito za hartiju od esparto trave, u kojima su upotrebljavana srestva za beljenje, pri čem je pomenuta celuloza potpuno impregnirana sa krećom i hloritom, — ta celuloza se odvaja od vode taloženjem ili kojim drugim poznatim načinom, suši, vrlo sitno melje sa formaldehidom i fenolom u gore označenim proporcijama i zgreva odprilike do 50°C , da li se izvela pretvodna kondenzacija dok proizvod ne dobije zrnasti oblik. Zrnasti se proizvod zatim melje sitno i sabija (presuje) poznatim načinom, u kalupnoj presi pod pritiskom i topotom. Za izvesne svrhe predmeti se mogu kalupiti vrelo, u kom su slučaju artikli gotovi kad ostave

kalup. U drugim slučajevima (naročito onim, gde se traži velika dielektrična konstanta) predmet se kalupi na hladno ili na vrlo malo povećanoj temperaturi. Iskalupljeni predmet nosi se po tom u peć, u kojoj se suši na temperaturi od 160°C i na pritiscima od 60—100 tunti na kvadratni inč.

Poznati proizvodi dobiveni mešanjem valakanastog materijala sa fenolom i formalaldehidom i podvrgavanjem smeše kondenzacija, postaju tvrđi i vrlo se teško mleju, dok međutim kondenzacioni proizvodi dobiveni prema ovom pronalasku posle prve i druge taze kondenzacije nisu tvrđi i mogu se lako mleti, i pretpostavlja se, da oksi celuloza u intimnoj primesi sa krečom i hipohloritom u pom. celulozi ima naročito međumolekularno dejstvo na kondenzaciju.

Želja nam je da naglasimo da izraz tenol upotrebljavan kroz gornji opis, obuhvata sve materije, koje imaju fenolni karakter i koje su podesne za obrazovanje kondenzacionih proizvoda sa formalaldehidom i tome slično. Tako isto formalaldehid nije ograničen samo na isti već on obuhvata sve materije sa aldehidom, materijama, koje mogu obrazovati kondenzacione proizvode sa fenolom.

PATENTNI ZAHTEVI:

1) Postupak za proizvodnju predmeta iz fenolno-aldehidnih kondenzacionih proizvoda, naznačen time, što se sastoji u kondenzaciji između materija fenolnog karaktera i materija aldehidnog karaktera, u prisustvu celuloznih materija, koje sadrže bitne količine oksi-celuloze i kreča i hlorita u obliku hipohlorita.

2) Postupak po zahtevu 1, naznačen time što se kalcium oksid upotrebljava u granicama

od 4 do 7, 5 procenata a hipohloriti u granicama od 0,5 do 1 od sto.

3) Postupak po zahtevu 1—2, naznačen time, što se upotrebljava kalcium oksid i hipohlorit, pri čem njihova celokupna količina ne prelazi 8 od sto.

4) Postupak po zahtevu 1—3, naznačen time, što se upotrebljuju vlaknasti oksicelulozni materijali u suspensiji, koja se nalazi u ocednoj vodi u fabrikama hartije od esparto trave, u kojima se upotrebljava prah za beljenje.

5) Postupak po zahtevu 1—4, naznačen time, što se vlaknasti oksi-celulozni materijali pripravljaju time, što se isti odvajaju od ocedne vode taloženjem ili kojim drugim poznatim načinom, sušenjem nataloženog materijala i mlevenjem isto vrlo sitno.

6) Postupak po zahtevu 1, naznačen time, što se sastoji u mešanju suhog materijala dobivenog sa formalaldehidom i fenolom u propisanim proporcijama, u zagrevanju istog do 50°C , da bi se izvela prethodna kondenzacija, dok proizvod ne dobije zrnasti oblik, zatim u završnom mlevenju dobivenog proizvoda i u presovanju u kalupskim presama pod pritiskom i na toploti.

7) Postupak po zahtevu 4—6, načen time, što se celuloznom materijalu dodaje kaša od ugašenog kreča, da bi se dobila željena količina kreča i hipohlorita.

8) Postupak po zahtevu 1—7, naznačen time, što se ocedna voda skuplja, koja sadrži u suspensiji ostatke esparto trave, skuplja u jedan sud u kome je doticala krečna kaša iz lužnog rezervoara, da bi se stvorila mogućnost pom. vode da primi željene količine kreča i hipohlorita.

Primer 1.
Kako potreba. Rastvorba ovih polarnih materijala oksidiranjem molekularnim privremenjem u pepeo uslijediti na različite načine, već prema tome, da li se produkt, koji se ima nastaviti, dovede u nepredviđeni i uviđodir sva vrhunskim mnoštvenom kiseoniku pomoći brzo gibanje razdušne struje, ili polaganje dočiranih kiseoničkih poluci rastvorbeni proces. Od oba rastvorjena produkta mogu se dobiti rastopine, koje su upotrebljiva za svrhe, definirane u obzir za predstojeći slojaj i u tu svrhu obrađuju se ostaci rastvorbenog procesa ili samo vodom ili slaboalkalickim ili lako naksiteljnom vodom. Ovakvo dobivena rastopina može se upotrebiti kakova jeste, ili po prethodnoj koncentraciji ili frakcioniranju.

Tako postignuti produkti sediće, tako se je iskazalo, jako djelatne kemičke ivari. Ovi sadrži prema okolostilima sumpornokiselo alkalijske i — kako je ranije spomenuto — sijetske

100 kilograma jednog smednjeg ugljena, koji se iskažu snažnom kvo skoro slobodni od hlorita i siromašni na kalijumu, smelju se i prevare u kruplji prah, podlo su izreštenje eventualne još drvene primjese. Na to se više puta izmješa s vodom najbolje u topini i opet istisne i ukljeni prah vasi. Sada se odredi sadržina na stalnim alkalinama, na to upepi i pepeo s vodom potpuno ekstrahuje kod određene temperature. Opravna koncentrirana rastoplina, odaju sultu suspenziju upotrebljujuće izvana kao takodje iznosa u svrhu djelovanja na stanice i promjenu stanje.

Primer 2.

Premda primjeru 1 dobiveni izloženi prah ugljen je pomiješan sa jednakim djelovima neizloženog ugljenog praha, cija analitska počinjanja

